

EDITORIAL

Comitè Editorial de SVMMA

e-mail: revistasvmma.ircvm@ub.edu

doi: 10.1344/Svmma2015.6.1

Surt aquest número 6 de SVMMA en un moment segurament crític pel que fa a l'organització de l'ensenyament i la recerca en els camps temàtics propis de la revista. Al menys dins de la institució amb la que SVMMA té una vinculació més estreta: la Universitat de Barcelona.

En efecte, la UB es troba immersa en un procés de reestructuració de departaments i facultats les raons del qual no sempre semblen òbvies (més enllà d'un possible estalvi econòmic derivat de la fusió d'estructures administratives). No és certament aquest el lloc per debatre aquestes qüestions, però creiem que és obligació del consell editorial informar els lectors sobre els processos en curs per tal que es facin una idea més adequada del marc en què hauran de treballar d'aquí a poc temps les persones que fan la revista. Tot i que, a hores d'ara, encara no podem anticipar amb detall quina serà l'estructura organitzativa que finalment serà adoptada.

Les fusions de departaments i facultats semblen indicar un retorn a la unificació dels estudis d'Humanitats i a la recuperació d'allò que havia estat l'antiga Facultat de Filosofia i Lletres. Per a l'Institut de Recerca en Cultures Medievales pot ser una bona oportunitat per enfortir els vincles entre disciplines afins que, des d'un o altre punt de vista, tenen com a objectiu l'estudi del món medieval. Una interdisciplinarietat que es troba en la gènesi de l'IRCVM i que considerem positiva en tant que ens ha permès recuperar uns lligams que mai no s'haurien d'haver trencat.

Per altra banda les dimensions, pel què fa a nombre de professorat, d'àrees i de seccions de coneixement, que tindran els nous departaments, pot generar una certa despersonalització i una disminució de la visibilitat de l'especificitat medieval, especialment pel què fa a la desaparició del Departament d'Història Medieval, Paleografia i Diplomàtica que passarà a ser una secció dins el gran Departament d'Història i Arqueologia.

Afortunadament l'Institut de Recerca en Cultures Medievales ens permetrà seguir mantenint una estructura autònoma, dins la Universitat de Barcelona, que reflecteixi el pes de la recerca i els estudis especialitzats en l'Edat Mitjana. Juntament amb el Màster en Cultures Medievales i el Doctorat en Cultures Medievales, podem donar visibilitat a aquest àmbit de coneixement que compartim tots els membres de l'IRCVM.

Esperem que els dubtes que genera aquest procés de fusió respecte els canvis que suposarà en la nostra tasca docent i investigadora, es vagin resolent a mesura que ens acomodem en la nova estructura de la Universitat de Barcelona.

Potser degut a aquesta incertesa sobre el futur immediat (futur, però, que en cap cas ha de fer perillar la continuïtat de la revista), el contingut d'aquest número de SVMMA sembla respondre a una necessitat de “tocar de peus a terra” i centrar-se en coses tan tangibles com ara pintures murals del període romànic o producció de fusta per a la construcció d'edificis. En conjunt, tot el número està orientat a qüestions pròpies de la història material, molt més que a qüestions pròpies de la història de les idees.

Una altra mostra d'aquesta orientació és l'article dedicat a una primorosa arqueta de factura andalusí produïda durant el període califal i present actualment a la catedral de Girona després d'un llarg parèntesi de gairebé deu segles en què no hi ha constància documental de la seva existència ni del camí que la va portar des del seu lloc d'origen fins a Catalunya.

En aquest i en tots els altres articles, el lector hi trobarà sens dubte informació interessantíssima per fer-se una idea més cabdal de com era la vida en l'Edat Mitjana en general i a Catalunya en particular. Informació que, al seu torn, pot ser motivadora per tal que altres investigadors aportin el resultat de llurs recerques al procés de construcció d'una imatge cada cop més àmplia i entenedora del passat medieval.